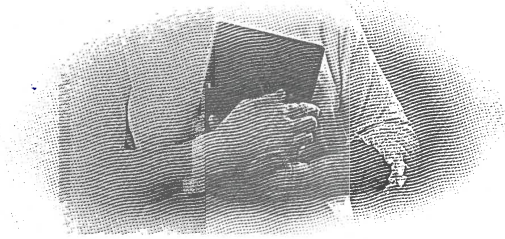

BÀI HỌC 13

SỐNG BỞI LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GỐC: “*Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình*” (Gia-cơ 1:22).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Phi-líp 2:12–16; Lu-ca 4:4, 8, 10–12; Thi thiên 37:7; Thi thiên 46:10; Thi thiên 62:1, 2, 5; Cô-lô-se 3:16.*

P hương pháp tốt nhất để nghiên cứu Kinh Thánh cũng chẳng ích chi nếu chúng ta không quyết tâm sống theo những gì mình học được từ Kinh Thánh. Như mọi phương pháp giáo dục nói chung, cách học Kinh Thánh, nói riêng, cũng vậy: học hay nhất không chỉ bằng cách đọc hoặc nghe mà thôi, mà bằng cách thực hành những gì bạn học được. Có học phải có hành! Đây là chìa khóa mở ra một kho tàng đầy tràn các phước lành thiêng liêng mà nếu không sẽ bị đóng lại với chúng ta; và nó dẫn chúng ta đến một con đường đầy phấn khởi và đổi đời, con đường ấy đi đến sự gia tăng hiểu biết và kiến thức của chúng ta. Nếu chúng ta không sẵn sàng tuân theo Lời Chúa và không sẵn sàng thực hành những gì mình đã học, chúng ta sẽ không tăng trưởng và tấn tới. Và sự làm chứng của chúng ta sẽ yếu thế vì cuộc sống của chúng ta không hòa hợp với lời mình nói.

Chúng ta lớn lên trong ân điển và sự khôn ngoan qua những gương mẫu cho chúng ta thấy thế nào là sống theo Lời Chúa. Không có thí dụ nào tốt hơn và không có động lực nào mạnh hơn Đức Chúa Giê-su. Ngài đã cho chúng ta một khuôn khổ để học theo. Ngài sống một cuộc đời hoàn toàn hài hòa với ý muốn của Đức Chúa Trời.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu ý nghĩa của việc sống theo Lời Chúa là gì và thế nào là chịu dưới quyền năng thiên thượng của Lời ấy.

1. LỜI HẰNG SỐNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ ĐỨC THÁNH LINH

Nghiên cứu Lời Chúa một cách cẩn thận và với phương pháp thích hợp là điều rất quan trọng. Nhưng, cũng quan trọng, có lẽ còn hơn thế nữa, là chúng ta thực hành những gì mình đã học. Mục tiêu tối hậu của việc nghiên cứu Kinh Thánh không nằm ở việc thâm nhập kiến thức sâu rộng hay tuyệt vời nhất. Mục tiêu không phải là việc chúng ta thông thái Lời Chúa mà là để Lời Chúa làm chủ chúng ta, thay đổi đời sống và cách suy nghĩ của chúng ta. Đó mới thực sự là quan trọng. Để sẵn sàng sống theo lẽ thật mà chúng ta đã học có nghĩa là sẵn sàng phục tùng lẽ thật Kinh Thánh ấy. Sự lựa chọn này đôi khi liên quan đến một cuộc đấu tranh căng thẳng, bởi vì chúng ta đang chiến đấu trong một trận chiến về ai sẽ có quyền lực tối cao trong sự suy nghĩ và trong cuộc sống của chúng ta. Và, chung cuộc, chúng ta chỉ có thể chọn một trong hai phe mà thôi.

Đọc Phi-líp 2:12-16. Các câu này nói gì về cách chúng ta phải sống như thế nào?

Phải, Đức Chúa Trời làm việc trong ta, nhưng Ngài làm việc qua Đức Thánh Linh, là Đấng ban cho chúng ta sự khôn ngoan để hiểu Kinh Thánh. Hơn nữa, là con người tội lỗi, chúng ta thường chống lại lẽ thật của Đức Chúa Trời, và nếu để tự mình, thì chúng ta sẽ không tuân theo Lời Chúa (Rô-ma 1:25; Ê-phê-sô 4:17, 18). Không có Đức Thánh Linh, lòng con người sẽ không xúc động gì với sứ mạng của Đức Chúa Trời. Không có hy vọng, không có niềm tin, không có tình yêu đáp lại với Lời Chúa. Qua Đức Thánh Linh, “Vi ấy chính Đức Chúa Trời cảm động lòng anh em vừa muốn vừa làm theo ý tốt Ngài” (Phi-líp 2:13).

Đức Thánh Linh là một người thầy mong muốn đưa dắt chúng ta đến sự hiểu biết sâu xa hơn về Kinh Thánh và biết vui mừng tràn quí Lời Chúa. Ngài mang lẽ thật của Lời Chúa đến để chúng ta ý thức về chúng, và cho chúng ta sự hiểu biết mới về những lẽ thật ấy, hầu cuộc sống của chúng ta được mang sắc thái của sự trung tín và lòng vâng phục trong yêu thương theo ý muốn của Đức Chúa Trời. “Không ai có thể giải thích Kinh Thánh mà không có sự trợ giúp của Đức Thánh Linh. Nhưng khi bạn tiếp nhận Lời Chúa với một trái tim khiêm tốn sẵn sàng học hỏi, thiên sứ Chúa sẽ ở bên cạnh bạn để in khắc trong bạn các bằng chứng của lẽ thật.” – Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, trang 411. Theo cách này, những điều thuộc linh được diễn giải một cách thiêng liêng (1 Cô-rinh-tô 2:13, 14) và chúng ta có thể vui mừng đi theo Lời Chúa mỗi ngày (Ê-sai 50:4, 5).

Phi-líp 2:16 nói rằng chúng ta nên nắm giữ nhanh chóng lời của cuộc sống. Bạn nghĩ điều ấy có nghĩa là gì? Và làm thế nào để chúng ta làm điều ấy được? Xem thêm Phục truyền 4:4, cũng dạy một điều tương tự. Vai trò của chúng ta trong toàn bộ quá trình này là gì?

2. HỌC THEO ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Không có thí dụ nào tốt và truyền cảm hứng cho bằng để chúng ta học theo, chính là gương của Đức Chúa Giê-su. Ngài đã quen thuộc với Kinh Thánh, và sẵn sàng tuân theo Lời đã được viết xuống và từng phục Lời ấy.

Đọc Lu-ca 4:4, 8, 10–12. Chúa Giê-su đã dùng Kinh Thánh như thế nào để chống lại các cám dỗ của Sa-tan? Điều này cho chúng ta biết gì về việc Kinh Thánh phải là tâm điểm của đức tin mình, nhất là trong những lúc sự cám dỗ vây quanh ta?

Đức Chúa Giê-su biết Kinh Thánh rất tỏ tường. Ngài đã rất quen thuộc với Lời Chúa đến nỗi Ngài có thể thuộc lòng trích dẫn các lời ấy. Sự quen thuộc với Lời viết xuống của Chúa là kết quả của những thời giờ quý báu học hỏi Kinh Thánh với Đức Chúa Trời.

Nếu Ngài đã không biết chính xác những lời Kinh Thánh và bối cảnh khi những lời ấy được viết xuống, thì Đức Chúa Giê-su đã có thể dễ dàng bị ma quỷ lừa dối. Ngay cả ma quỷ cũng trích dẫn Kinh Thánh và sử dụng nó cho mục đích lừa đảo của chính mình. Do đó, chỉ có thể trích dẫn Kinh Thánh, như ma quỷ đã làm, là chưa đủ. Người ta cũng cần biết Kinh Thánh nói gì về một chủ đề và biết ý nghĩa chính xác của nó. Chỉ có sự quen thuộc như vậy với Lời Chúa mới giúp chúng ta, được như Chúa Giê-su, không bị lừa bởi kẻ thù của Đức Chúa Trời mà còn có thể chống lại các cuộc tấn công của Sa-tan. Từ lần này đến lần khác, chúng ta đọc về Chúa Giê-su mở mang tâm trí của những người theo Ngài để họ hiểu Kinh Thánh bằng cách nói về Lời Chúa bằng các chữ “Vì có lời chép rằng,” (Lu-ca 24:45, 46; Ma-thi-ơ 11:10; Giăng 6:45; v.v.). Ngài nghĩ rằng những người đọc Kinh Thánh có thể hiểu đúng về ý nghĩa của nó: “Trong luật pháp có chép điều gì? Người đọc gì trong đó?” (Lu-ca 10:26). Vì với Đức Chúa Giê-su, những gì được viết trong Kinh Thánh là điều bình thường mà chúng ta phải sống theo.

Trong Giăng 7:38, Đức Chúa Giê-su – là Lời Chúa bằng thể xác con người – bảo những kẻ theo Ngài dò lại lời Kinh Thánh nói. Chỉ qua Kinh Thánh, chúng ta mới biết rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si của lời hứa. Chính Kinh Thánh làm chứng về Ngài (Giăng 5:39). Chính Chúa Giê-su đã sẵn sàng tuân theo Kinh Thánh, là Lời Chúa được viết xuống. Nếu Ngài sẵn sàng làm điều đó, thì điều này cho chúng ta biết về những gì chúng ta cũng nên làm?

Bạn đã có kinh nghiệm nào khi dùng Kinh Thánh trong sự tranh đấu của bạn với sự cám dỗ? Ấy là, khi bị cám dỗ, bạn đã bắt đầu đọc Kinh Thánh hay trích dẫn Kinh Thánh? Khi làm vậy, bạn có thấy kết quả gì, và bạn rút được bài học nào qua kinh nghiệm ấy?

3. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ KINH THÁNH?

Đọc Giảng 5:45–47. Sứ điệp quan trọng nào Đức Chúa Giê-su cho chúng ta biết về mối tương quan giữa Ngài và Kinh Thánh?

Có những người cho rằng khi Chúa Giê-su nói, Ngài đã đặt những lời của Ngài như trái hỏn với những lời của Kinh Thánh mà chúng ta thấy chúng trong Cựu Ước. Họ nói rằng những lời của Đức Chúa Giê-su phải được nâng lên trên những lời của Kinh Thánh.

Trong Tân Ước, chúng ta đọc rằng Đức Chúa Giê-su đã nói: “Các người có nghe lời phán rằng: . . . Song ta nói cùng các người rằng: . . .” Tất cả (Ma-thi-ơ 5:43, 44; so sánh với Ma-thi-ơ 5:21, 22, 27, 28, 33, 34, 38, 39). Khi Chúa phán những lời nổi tiếng này trong Bài Giảng Trên Núi, Ngài không đang cố gắng từ bỏ hoặc bãi bỏ Cựu Ước, như một số người phiến giải Kinh Thánh cho là vậy. Thay vào đó, Ngài ứng đáp lại các cách giải thích khác nhau của Kinh Thánh và của những lời truyền khẩu mà một số người thời ấy dùng để biện minh cho hành vi của họ đối với người khác. Đức Chúa Giê-su cho họ thấy rằng Đức Chúa Trời không tha thứ và không bao giờ ra lệnh, chẳng hạn, như ghét kẻ thù của mình (xem Ma-thi-ơ 5:43).

Đức Chúa Giê-su không bãi bỏ Cựu Ước dưới bất kỳ hình thức nào, hoặc làm giảm uy quyền của nó ở đâu bất cứ mức độ nào. Trái lại là khác. Bởi vì chính Cựu Ước, thực sự, là lời chứng Ngài là ai. Thay vào đó, Chúa đã tăng cường ý nghĩa của các câu nói trong Cựu Ước bằng cách chỉ cho chúng ta thấy các chủ ý nguyên thủy của Đức Chúa Trời.

Dùng thẩm quyền của Đức Chúa Giê-su để bác bỏ Kinh Thánh hoặc chê bai một phần nào của Kinh Thánh là hành động vô trách nhiệm, và có lẽ là một trong những lời chỉ trích tinh vi và nguy hiểm nhất đối với Kinh Thánh, bởi vì việc ấy được thực hiện dưới danh nghĩa của Đức Chúa Giê-su! Chúng ta có nhiều thí dụ về việc Đức Chúa Giê-su đã trao bao nhiêu là thẩm quyền cho Kinh Thánh, mà trong thời của Ngài, lúc ấy chỉ bao gồm Cựu Ước. Chúng ta còn cần thêm bao nhiêu bằng chứng để dạy mình phải nhìn thấy Cựu Ước là tôn trọng?

Đức Chúa Giê-su không hề làm suy yếu uy quyền của Kinh Thánh, trái lại, Ngài luôn đề cao Kinh Thánh như đây là một sự hướng dẫn đáng tin cậy. Thật vậy, Ngài tuyên bố rõ ràng cũng trong Bài Giảng Trên Núi: “Các người đừng tưởng ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn” (Ma-thi-ơ 5:17). Và Ngài tiếp rằng “Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn nầy, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng” (Ma-thi-ơ 5:19).

Có một số học thuyết quan trọng nào, mà cho đến ngày nay, chúng vẫn tìm thấy nền tảng của chúng trong Cựu Ước? Thí dụ, hãy nghĩ về Câu chuyện Tạo Thế (Sáng thế Ký 1 – 2) và Sự Sa Ngã (Sáng thế ký 3). Có những chân lý Cơ Đốc giáo quan trọng nào khác mà chúng ta tìm thấy trong Cựu Ước mà sau này được giải thích cặn kẽ hơn trong Tân Ước?

4. GIỜ TRẦM TƯ VỚI LỜI CHÚA

Cuộc sống của chúng ta thường bận rộn và đầy căng thẳng. Đôi khi chúng ta phải làm việc cần cù để chỉ có thể đủ ăn đủ mặc. Có lúc khác, dẫu khi chúng ta có đầy đủ mọi nhu cầu của cuộc sống, chúng ta cũng vẫn hối hả vì mình muốn có nhiều hơn nữa. Chúng ta muốn những điều mà nghĩ rằng chúng sẽ mang cho mình hạnh phúc và mãn nguyện. Nhưng, như Sô-lô-môn đã cảnh cáo chúng ta trong sách Truyền đạo, rằng điều ấy không luôn xảy ra.

Dù lý do là gì đi nữa, chúng ta có thể vì quá bận rộn trong cuộc sống của mình, đã rất dễ dàng, Chúa đã bị lấn át giữa những sự bận rộn của cuộc sống mình. Không phải là chúng ta không tin, nhưng chỉ là chúng ta không dành khoảng thời gian có giá trị để đọc, cầu nguyện và đến gần Chúa, là “Đấng cầm trong tay Ngài hơi thở . . .” (Đa-ni-ên 5:23). Chúng ta có thể quá phân tâm bởi nhiều điều khác để có thì giờ biệt riêng thời gian có giá trị với Chúa. Tất cả chúng ta đều cần những khoảnh khắc mà chúng ta phải chậm lại để gặp gỡ Đấng là Cứu Chúa của chúng ta, Đức Chúa Giê-su. Làm sao Đức Thánh Linh có thể nói với chúng ta nếu chúng ta không dừng lại để lắng nghe? Thời gian yên tĩnh đặc biệt với Đức Chúa Trời, khi đọc Lời của Ngài và trong sự giao tiếp bằng lời cầu nguyện, là nguồn của đời sống tâm linh của chúng ta.

Đọc Thi thiên 37:7; Thi thiên 46:10; và Thi thiên 62:1, 2, 5. Các câu Kinh Thánh này dạy gì cho chúng ta về thời gian yên tĩnh và trầm tư mình phải có với Chúa? Tại sao thời gian yên tĩnh trầm tư với Chúa rất quan trọng?

Nếu bạn yêu ai, bạn thích dành thời gian ở một mình với người mình yêu. Chọn một nơi mà bạn có thể đọc và suy ngẫm về Lời Chúa mà không bị gián đoạn. Trong cuộc sống bận rộn của chúng ta, điều này chỉ có thể thành công nếu bạn cố tình dành một khoảng thời gian cụ thể cho cuộc gặp gỡ này. Thường thì đầu ngày là tốt nhất cho những phút yên tĩnh và trầm tư này. Những khoảnh khắc như vậy trước khi ngày làm việc bắt đầu có thể trở thành một phước lành cho toàn thể thời gian còn lại trong ngày, bởi vì những tư tưởng có giá trị bạn có được sẽ đi cùng bạn trong nhiều giờ. Nhưng mỗi người hãy tùy theo nếp sống mình, tìm đúng khoảng thời gian có giá trị mà bạn biệt riêng để gặp Chúa mà không bị gián đoạn.

Được kết nối với Đức Chúa Trời hằng sống của Kinh Thánh qua sự cầu nguyện, ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn hơn bất cứ điều gì. Cuối cùng, nó góp phần làm cho bạn được mỗi ngày trở nên giống Đức Chúa Giê-su càng hơn.

Bạn quyết tâm cố ý thế nào trong việc tìm kiếm thời gian để ở một mình với Chúa? Những khoảng thời gian ấy bạn thấy chúng như thế nào, và làm thế nào để chúng giúp bạn biết rõ hơn tình yêu của Chúa và thực tế của tình yêu ấy?

5. CÂU GỐC VÀ LỜI CA

“Tôi đã giấu lời Chúa trong lòng tôi, Để tôi không phạm tội cùng Chúa” (Thi thiên 119:11).

Thuộc lòng các câu Kinh Thánh mang lại nhiều phước lành. Khi chúng ta lưu trữ câu gốc quý giá của Lời Chúa trong tâm trí, chúng ta có thể mang đến cho cuộc sống những gì đã ghi khắc trong trí tưởng mình và áp dụng nó trong mỗi hoàn cảnh hay cảnh ngộ nào. Bằng cách ấy, Kinh Thánh tác động trực tiếp đến sự suy nghĩ và quyết định của chúng ta và ảnh hưởng đến các giá trị và hành vi của chúng ta. Thuộc lòng Kinh Thánh mang Kinh Thánh đến với kinh nghiệm hàng ngày của chúng ta. Hơn nữa, nó giúp chúng ta thờ phượng Chúa và sống một cuộc sống trung thành theo Kinh Thánh.

Ghi nhớ Kinh Thánh từng chữ là một biện pháp bảo vệ hữu ích chống lại sự lừa dối và diễn giải sai lạc. Thuộc nằm lòng Kinh Thánh cho phép chúng ta trích dẫn Kinh Thánh, ngay cả khi mình không có sẵn Kinh Thánh. Điều này có thể trở thành một quyền lực hữu ích trong những tình huống khi các sự cám dỗ xuất hiện, hoặc khi chúng ta phải đối mặt với những thách thức bất lợi. Hãy nhớ lại các lời hứa của Chúa, và hãy để tâm trí chúng ta hướng về Lời Chúa chứ không phải về những vấn đề của mình; hãy nâng những suy nghĩ của chúng ta lên Chúa, Ngài có ngàn phương cách để giúp đỡ khi chúng ta không thấy được một lối ra nào.

Đọc Ê-phê-sô 5:19 và Cô-lô-se 3:16. Làm thế nào thường xuyên hát những bài thánh ca và các lời Kinh Thánh giúp Lời Chúa nằm vững vàng trong tâm trí chúng ta?

Hát những lời của Kinh Thánh cũng có thể là một cách mạnh mẽ để ghi nhớ các câu Kinh Thánh. Trong sự ca hát, các lời của Kinh Thánh dễ nhớ hơn. Khi kết hợp Lời Kinh Thánh với những giai điệu du dương sẽ giữ chúng trong trí chúng ta vững chắc hơn, và là một cách hiệu quả để xua tan tâm trạng lo lắng của người ta. Các đoạn thánh thư được kết nối với những giai điệu đơn giản nhưng hài hòa có thể dễ dàng được hát và ghi nhớ bởi trẻ nhỏ và người lớn. Kinh Thánh là nguồn cảm hứng cho rất nhiều bài diễn văn nổi tiếng, những điệu nhạc giao hưởng tuyệt tác, và âm nhạc đã định hình và ảnh hưởng đến văn hóa Cơ Đốc giáo qua nhiều thế kỷ. Các tác phẩm nâng tâm trí của chúng ta và hướng sự suy nghĩ của chúng ta đến Đức Chúa Trời và Lời của Ngài đã là một phước lành tuyệt vời và mang ảnh hưởng tích cực trong cuộc sống của chúng ta.

“Âm nhạc góp một phần trong sự thờ phượng Đức Chúa Trời nơi thiên quốc, và chúng ta cũng nên nỗ lực, trong các bài ca tụng ngợi của mình, để có thể hòa hợp được với những giai điệu của ca đoàn thiên đàng.”
– Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 594.

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Con mắt trần không bao giờ có thể nhìn thấy sự hoàn hảo và tuyệt mỹ của Đấng Cơ Đốc. Ánh sáng chiếu vào nội tâm do Đức Thánh Linh giúp cho linh hồn thấy được tình trạng vô vọng, bất lực thực sự của nó mà nếu không có sự thương xót và tha thứ của Đấng mang tội lỗi – của chỉ mình Đấng Cơ Đốc mà thôi – mới giúp con người nhận ra lòng thương xót vô biên, tình yêu vô bờ bến, lòng nhân từ và vinh quang của Ngài.” – Ellen G. White, *Cái Nhìn Hướng Thượng*, trang 155.

“Các phần của Kinh Thánh, có khi cả một đoạn, có thể đã được học thuộc lòng, được lặp lại khi Sa-tan đến với những cám dỗ của nó . . . Khi Sa-tan dẫn dắt tâm trí để ham hố sống theo những thú trần tục và nhạy cảm, thì hắn bị chống lại bằng phương cách hiệu quả nhất, ‘Vì có lời chép rằng.’ – *The Advent Review and Sabbath Herald*, số ngày 8 tháng 4, 1884.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Làm thế nào để sự thực tế của ý chí tự do và sự lựa chọn tự do đóng vai trò trong tất cả các quyết định liên quan đến đức tin và sự vâng lời của chúng ta? Mặc dù nhiều lãnh vực quan trọng trong cuộc sống của chúng ta nằm ngoài tầm kiểm soát của chính mình, nhưng với những điều liên hệ đến sự sống đời đời, chúng ta có sự tự do lựa chọn. Bạn đang làm gì với ý chí tự do mà Chúa đã ban cho bạn? Có những lựa chọn tâm linh nào bạn đang quyết định?
2. Hãy suy nghĩ về vai trò của ngày Sa-bát có thể mang lại cho chúng ta thời gian yên tĩnh với Chúa. Thế nào việc giữ ngày Sa-bát giúp bạn khỏi bị lôi cuốn vào việc làm của mình và quá bận rộn làm những việc mà bạn không dành đủ thời gian mình cần giao thông với Chúa? Làm thế nào bạn có thể học phương cách làm cho ngày Sa-bát thêm nhiều phước hạnh thiêng liêng đúng với ý nghĩa của nó?
3. Kinh nghiệm của bạn khi dành thời gian với Chúa một mình trong cầu nguyện và học tập là gì? Làm thế nào để sự thực hành thiêng liêng này ảnh hưởng đến đức tin của bạn? Nó có tác động đến đức tin của bạn như thế nào? Trong lớp, nếu có thể được, hãy chia sẻ cho cả lớp biết về thời gian cá nhân của bạn dùng để đọc và cầu nguyện, và bạn đã gạt hái được gì qua việc ấy. Kinh nghiệm của bạn có thể giúp những người khác như thế nào?
4. Cho biết một vài câu Kinh Thánh mà bạn yêu thích và đã ghi nhớ? Vì sao bạn yêu thích các câu ấy? Cho biết vì sao, nhờ thuộc lòng các câu ấy, chúng là một phước lành cho bạn?